

عنوان مقاله:

ارزیابی و تحلیل نقش کنشگران مدیریت شهری در مدیریت یکپارچه بافت تاریخی کلان‌شهر شیراز با استفاده از مدل ANP

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 10، شماره 36 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

میثم رضائی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

علی زنگی آبادی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

امروزه مدیریت و حفاظت از بافت‌های تاریخی به یک موضوع فوری و چالش برانگیز تبدیل شده است. زیرا کنشگران متعددی در مدیریت بافت تاریخی کلان‌شهرها به ایفای نقش می‌پردازند. لذا هماهنگی این کنشگران و مدیریت منسجم بافت تاریخی از درجه اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بر این اساس پژوهش حاضر به دنبال شناسایی کنشگران و رتبه‌بندی آن‌ها در نظام مدیریت بافت تاریخی کلان‌شهر شیراز می‌باشد تا بتواند با شناخت چالش‌های موجود؛ زمینه تحقق مدیریت یکپارچه در بافت تاریخی را ارزیابی و تحلیل نماید. روش تحقیق این پژوهش توصیفی-تحلیلی است. در این پژوهش براساس مبانی نظری؛ شاخص‌های مختلف مدیریت شهری در زمینه‌های برنامه‌ریزی، سیاست‌گذاری، قانون‌گذاری و غیره شناسایی و در قالب پرسش‌نامه خبرگان (20 نمونه) به رتبه‌بندی کنشگران مختلف مدیریت شهری با استفاده از مدل دلفی و وزن‌دهی در نرم‌افزار Super Decision و با استفاده از مدل ANP پرداخته شده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که به دلیل مدیریت متمرکز حاکم بر بافت تاریخی، نهادهای ملی و حکومتی بیشترین نقش را در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی بافت تاریخی ایفا می‌نمایند. همچنین سازمان‌های مدیریت محلی مانند شهرداری و شورای شهر بیشتر از آنکه نقش مدیریتی ایفا نمایند تنها به عنوان نهادهای ناظر، خدماتی و عمرانی به فعالیت می‌پردازند. شکاف مدیریتی فوق باعث اتلاف سرمایه‌های محلی و عدم تمایل بخش خصوصی و شهروندان به مشارکت گردیده است. لذا به سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان پیشنهاد می‌شود با به‌کارگیری رویکرد مدیریت یکپارچه شهری و تقویت نقش نهادهای محلی و غیره در بافت تاریخی، از تفرق عملکردی حاکم بر نظام مدیریتی بکاهد و عملکرد آن را بهبود بخشند.

کلمات کلیدی:

مدیریت، مدیریت یکپارچه شهری، کنشگران مدیریت شهری، بافت تاریخی، کلان‌شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1180809>

